

Maloletnička delikvencija i uticaj medija

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 16 | Nivo: Internacionalnu univerzitet

SADRŽAJ

Uvod 2

1. Delikvencija kao socijalni problem 4
2. Mentalni sklop i delikvencija 5
3. Vrste krivičnih sankcija koje se primenjuju za maloletne delinkvente 7
4. Maloletnička delinkvencija u Srbiji od 2000 do 2004 godine 8
5. Uticaj medija na maloletnike 9
6. Neka bitna obeležja maloletničkog kriminaliteta 12
 - 6.1. Nasilje (agresivnost i vandalizam, prema imovini i žrtvi) 12
 - 6.2. Kolektivnost 13
 - 6.3. Recidivizam 14
 - 6.4. Nepoznati maloletni delinkventi 14

ZAKLJUČAK 15

LITERATURA 16

Uvod

Uspeh borbe protiv maloletničkog kriminaliteta u velikoj meri ovisi o razradi naučnih osnova, usmeravanju i principima organizacije, prevencije, formama i metodama delovanja društva na ovu negativnu društvenu pojavu. Izučavanjem uzroka i konkretnih pojavnih oblika maloletničkog prestupništva, omogućava se razrađivanje društvenih preventivnih mera, ocenivanje stepena efikasnosti tih mera i širenje pozitivnog iskustva u pronalaženju najboljih formi i metoda društvenog delovanja.

U kriminološkim radovima i raspravama o maloletničkom kriminalitetu raspravlja se kao o omladinskom i dečije prestupničkom ponašanju. Krivično - pravna raspodela mladih obzirom na dobnu granicu i njihovu krivičnu odgovornost ne podudara se sa kriminološkim aspektima delikventnosti mladih. Za kriminološko istraživanje primarno je to da je istraživački predmet osoba koja u svojoj nedoraslosti, bez obzira u koju krivičnopravnu kategoriju delikventa spada, pokazuje tendenciju suprostavljanja društvenoj disciplini. Za kriminološko istraživanje nebitno je da li je neko dete počinilo krađu na dan kada je imalo 13 godina i 11 meseci ili kada je imalo 14 godina i 1 mesec. A krivičnopravna razika između ova dva događaja veoma je značajna, jer se u prvom slučaju radi o detetu koje nije krivično pravno odgovorno, a u drugom slučaju o maloletniku kao izvršiocu krivičnog dela. Prema ovom drugom se može primeniti odgovarajuća krivična sankcija (npr. vaspitna mera). Pošto navršši 16 godina života, maloletni prestupnik se tretira kao stariji maloletnik prema kome se u određenim slučajevima može primeniti i kazna maloletničkog zatvora. Kriminologija mora voditi računa o svim aspektima ličnosti mladog čoveka, o svim njegovim biopsihičkim i fizičkim obeležjima, ali u okviru socijalnih realiteta koji determinišu proces sazrevanja. Smatra se da u našem podneblju detinjstvo završava sa 11 godinom života, prepubertetska faza traje od 11 do 13 godine kod devojčica, a od 12 do 14 kod dečaka. Pubertet kod devojaka traje od 13 do 16, a kod dečaka od 14 do 18 godine. U kriminološkom sagledavanju se radi još uvek o mladoj osobi, nedovoljno odrasloj, u razvitku i u potpuno drugoj biološkoj i sociološkoj situaciji u odnosu na potpuno zrelu osobu. Kriminološki ni gornja granica maloletništva, odnosno sa navršenih 18 godina, nije prelomni trenutak da se može smatrati kao stanje potpune zrelosti i krivičnopravne odgovornosti i kažnjivosti koja vredi za punoletna lica. Naše zakonodavstvo predviđa poseban režim odgovornosti i kažnjivosti za kategoriju mlađih punoletnih osoba, a što obuhvata starosnu dob do 21 godine života.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com